

veste Sats 7 Kr. 25 Ø. pr. Dag og derefter 4 Kr. 50 Ø. pr. Dag, saaledes at det er meget uøkonomisk at benytte Udkommando, naar Afløsning kan antages lokalt.

Ovenstaaende Personalebesparelser maa derhos ses paa Baggrund af de i det sidste Aar foretagne Foranstaltninger i personale-mæssig Henseende. I August Maaned 1932 var det samlede Personale under Statsbanerne til Drift, Vedligeholdelse og Udvidelse af Anlæg 1996 Mand mindre end i den tilsvarende Maaned 1931, idet Tallene for de 2 Maaneder udgør:

	1931	1932	Nedgang
Overledelsen	588	552	36
Distriktsledelsen	417	354	63
Stationstjenesten	7 337	6 754	583
Lokomotivtjenesten	3 759	3 568	191
Togtjenesten	1 723	1 581	142
Banetjenesten	5 352	4 556	796
Søfartsvæsenet	829	784	45
Værkstederne	2 542	2 402	140
	<u>22 547</u>	<u>20 551</u>	<u>1 996</u>

Af den samlede Nedgang faldt paa:

Tjenestemænd og Elever	14 160 ÷ 13 917 =	243
Timelønnede, fast ansatte	3 005 ÷ 2 907 =	98
Ekstraarbejdere	5 382 ÷ 3 727 =	1 655
	<u>22 547 ÷ 20 551 =</u>	<u>1 996</u>

Lovforslagets økonomiske Virkninger kan ikke belyses ved Nævnelse af et enkelt Tal for Besparelserne, idet flere tildels ukendte Faktorer herved spiller en Rolle. Til Belysning af Spørgsmaalet tjener følgende:

Foranstaltningen medfører dels direkte Merudgift til Pensioner, dels direkte og indirekte Besparelser paa Lønningskonti. Praktisk taget maa der regnes med højeste Pension til alle de 65-aarige, og den af Lovforslagets Gennemførelse følgende Merudgift til Pensioner vil blive Pensionen i Tiden fra de paagældendes Afsked efter den nye Lov til det Tidspunkt, da de ellers vilde være afgaaede, for de 65-aarige altsaa *maksimalt* 5 Aar, de 66-aarige *maksimalt* 4 Aar o. s. v.; men det er givet, at de ikke alle vil opleve 70-Aars Alderen.

Den direkte Indtægt ved Foranstaltningens Gennemførelse ligger i Besparelse af Lønninger til overtalligt Personale.

1) De sparede Stillinger vil i mange Tilfælde være i samme Lønningsklasse, fra hvilken Afskedigelser sker (f. Eks. overtallige Stationsforstandere i 7. Lønningsklasse, Stationsmestre, Lokomotivførere og Tog-

førere samt naturligvis alle overtallige i Bundstillinger, f. Eks. Assistenten, Banearbejdere, Portører m. fl.).

I disse Tilfælde vil det direkte Udbytte af Foranstaltningen udgøre henimod en Trediedel af Grundløn og Alderstillæg, hvortil kommer det fulde Stedstillæg samt en Andel af Reguleringstillægget til den paagældende ansatte.

Hertil maa imidlertid lægges Besparelsen ved Bortfald af de nuværende Udgifter til Sygdom og Ferie samt Uniform til det underordnede Personale.

Ifølge en for Finansaaret 1931—32 foretaget Opgørelse har det gennemsnitlige Antal af Sygedage for Driftens Personale mellem 65 og 70 Aar været 47. Lægges hertil en Ferie paa 21 Dage, bliver Resultatet, at der af Aarets ca. 300 Arbejdsdage skal skaffes Afløsning paa over $\frac{1}{5}$. Afløseren faar ganske vist ikke fuldtud samme Lønning som den, han erstatter, men naar Funktionshonorarer, Dagpenge paa fremmed Sted og Spild af Rejsetid tages i Betragtning, vil Resultatet næppe komme til at ligge langt fra det Tal, der fremkommer ved Sammenlægning af de nævnte Brøker $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{5}$, saaledes at der ved Afskedigelsen opnaas en Besparelse af over Halvdelen af Lønningen. For det underordnede Personale er Ferien som Regel kun 14 Dage, men dette vil blive mere end opvejet af Udgiften til Levering af Uniform.

I det lange Løb vil derhos det formindskede Personale betyde en Nedgang i Statens Pensionsudgifter, der i hvert Fald mindst andrager 10 pCt. af Lønningsudgiften.

2) I de øvrige Tilfælde vil de sparede Stillinger være i en lavere Lønningsklasse end den, hvorfra Pensionering sker, nemlig enten i Bundklassen eller i en mellemliggende Klasse. I saa Fald vil den foranævnte Besparelse blive formindsket med den Lønstigning, som Efterfølgerne opnaar, i de fleste Tilfælde vel nok Forskellen mellem Slutløn i en Klasse og Begyndelsesløn i den nærmest højere.

3) Til disse direkte Besparelser maa imidlertid lægges andre, der vel ikke saa direkte kommer til Udtryk, men som alligevel er af Betydning. Et stort Antal vedvarende overtallige Tjenestemænd vilde utvivlsomt nødvendiggøre omfattende uansøgte, kostbare og i det hele for alle Parter lidet ønskelige Forflytninger for dog at faa Personalet udnyttet mest muligt. En ekstraordinær rigelig Afgang vil ganske vist give nogle ansøgte Forflytninger, men langt færre og mindre kostbare end de uansøgte.

Hertil kommer det baade for Persona-